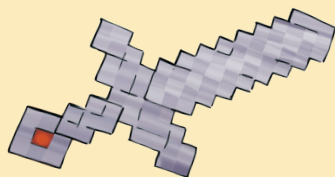

PONDĚLÍ

KAPITOLA 4

Ráno jsme se s Chroptem probudili už za svítání, natěšení jako malé děti! Dokonce jsem si přivstal, abych pro naši výpravu vyrobil dva dřevěné meče.

Marguerite se nezdála být mé iniciativě příliš nakloněná...

„Nebylo by to lepší s diamantovým vybavením?“

zeptala se a ukázala na truhlu plnou zbraní.

„Vážně?“ vykřikl jsem. „Půjčíš nám je?“

„Vypadám, že si **dělám legraci?**“

Nemusela nám říkat dvakrát! Dřív než to vyslovila, jsme si s Chroptem oblékli nové brnění. Páni, vypadali jsme **fakt dobře!**

FAKT LUXUS! Meče vypadaly přesně jako Stevovy. Až o tom budu doma vyprávět, **nikdo mi to neuvěří.** Rozhodně teď nevypadám jako vesničan, natož jako **NOOB!**

„Dospěšte si, než si to rozmyslím,“ řekla nakonec Marguerite.

„Jste si jistá, že nechcete jít s námi?“ naléhal Chropt.

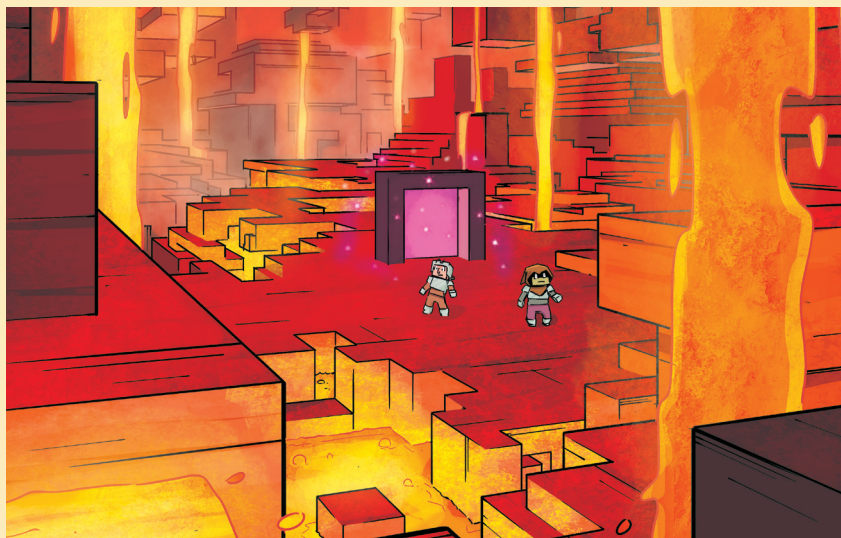
„JISTÁ!“

Zhluboka jsem se nadechl a následoval Chropta na druhou stranu portálu.

Tady je to ... **červené.** Jako opravdu **ČERVENÉ.** Kámen je červený, láva je červená, vzduch sám se zdá být červený. A je tu zatraceně horko! Láva padá z nebe, trochu jako ohnivě vodopády. Opravdu to na mě udělalo dojem. Tohle místo je **OB-ROV-SKÉ!!!** Vážně, Nether je nejspíš úplně stejně

velký jako oceán. Ale oceán jakoby **v plamenech**. Proč nám tohle ve škole neukazují? Určitě bych výuku sledoval víc!

Je to mega stylový (ale také super nebezpečný)! A taky je to tu opuštěný... Kam oko dohlédne, tam nikdo není! Tedy alespoň zatím...

„Vlastně to není tak nebezpečné,“ poznamenal jsem.

...

V dálce bylo slyšet dusot. **A země se začala třást.**

...